

Chỉ mất có 3 giờ bay Nhược Vũ và Lâm Khải Trạch đã tới thành phố Hoa Đô, chuyến đi này Hắc Minh cũng đi theo hộ tống cho Lâm Khải Trạch.

Bọn họ vào khách sạn, nhân viên đưa họ lên phòng, 1304, con số không đẹp chút nào nhưng quan trọng là tại sao chỉ có một phòng, còn là phòng đôi.

-Khải Trạch như vậy là sao?

Lâm Khải Trạch cho tay vào túi quần ung dung đi vào phòng nằm xuống giường nói vọng ra.

-Còn sao nữa, chúng ta ở cùng một phòng, hay là em vẫn muốn giữ khoảng cách với anh, Nhược Vũ à, anh đem em tới đây không phải để ăn chay đâu.

Nhược Vũ siết chặt tay kéo vali, tim gan phèo phổi nhảy dựng hết cả lên, thẳng chó má đôi bại này vẫn chưa bỏ ý định đó, cũng phải thôi hẳn cho cô biệt thự Trương gia thì cũng phải thu hồi vốn chứ.

Cô đẩy vali của mình vào góc phòng bày ra bộ mặt hồ ly cất giọng ngọt như đường.

-Anh thật là hư, em còn chưa ly hôn với chồng anh đã tính chuyện lên giường với em dâu rồi sao, anh thích thì em chiều nhưng bây giờ thì chưa được.

-Tại sao còn chưa được?

-Vì trợ lý Hắc tới tìm anh rồi kìa, không phải anh còn đi ký hợp đồng sao?

Hắc Minh lấp ló sau cánh cửa không dám xuất hiện vì anh ta biết mình xuất hiện không đúng lúc nhưng sắp đến giờ hẹn đối tác rồi không thể trì hoãn được.

Lâm Khải Trạch mất hứng, hẳn với tay lấy áo khoác rồi đi tới bên cạnh Nhược Vũ.

-Anh sẽ về sớm thôi, em yêu nhớ đợi anh.

Lâm Khải Trạch lướt qua người cô, còn không quên hôn lên tóc cô một cái.

Nhược Vũ nghiêng răng đá mạnh một cái vào tường như kẻ điên.

Đồ bẩn thỉu đó dám đụng vào người cô, mùi hôi tanh bốc lên khiến cô muốn buồn nôn.

Nhược Vũ đi quanh phòng xem xét một lượt, 3 ngày hai đêm ở đây, ở cùng cái tên tồi bại đó, thế nào hẳn cũng sẽ làm ra cái trò dơ bẩn với cô.

Cô phải tìm đường lui cho mình trước.

Nhược Vũ xuống phòng lễ tân thuê thêm một phòng trên tầng 5 nhưng không dọn vào, cô không thể để Lâm Khải Trạch nghi ngờ mình đang lợi dụng hắn.

Bây giờ hẳn đi ký hợp đồng với đối tác, có thể tối nay sẽ đi gặp Trần Sâm, đến lúc đó cô nhất định phải bám theo.

Nhược Vũ ra ngoài ban công nhìn xuống dưới, đột nhiên nhớ tới Lâm Nhất Phàm, không biết tình hình ở Lâm Thị như thế nào rồi.

Kho sau tập đoàn Lâm Thị.

-Trợ lý Từ, như thế này là sao đây, Hưng Thịnh của chúng tôi giao dịch với Lâm Thị lâu như

vậy, trước giờ hàng tới thì nhập vào kho, chúng tôi còn không tính phí vận chuyển vậy mà hôm nay các anh lại chặn chúng tôi ở đây hơn 30 phút rồi, có phải là không cần hợp tác với Hưng Thịnh của chúng tôi nữa có phải không?

Tập đoàn Hưng Thịnh là tập đoàn trung gian nhập linh kiện lắp ráp ô tô từ các nước xuất khẩu linh kiện tiên tiến, Hưng Thịnh hợp tác với Lâm Thị đã hơn 20 năm nay, quan hệ bền chặt tới mức chỉ cần giao hàng rồi nhập vào kho không cần có thủ tục kiểm tra rườm rà nhưng hôm nay đột nhiên lại bị chặn lại.

Từ Khôn cũng có hơi bối rối, Lâm Nhất Phàm còn chưa tới không biết giám đốc định làm gì, nếu lô hàng này không có vấn đề thì mối quan hệ giữa Lâm Thị và Hưng Thịnh được gây dựng trước giờ sẽ đổ vỡ.

-Các anh bình tĩnh, chúng tôi cũng chỉ làm vài thủ tục thôi, giám đốc của chúng tôi sẽ đến đây ngay.

-Lâm Thị bây giờ lớn mạnh rồi nên không cần Hưng Thịnh của chúng tôi nâng đỡ nữa có phải không, giám đốc của các người đâu ra đây nói chuyện một tiếng đi.

-Sao, muốn gặp tôi?

Lâm Nhất Phàm từ xa đi tới còn dẫn theo nhân viên kiểm tra chất lượng thiết bị của tập đoàn.

Nhân viên của Hưng Thịnh vừa nãy còn lớn tiếng bây giờ im thin thít.

Lâm Nhất Phàm thẳng lưng nhìn mấy container chở linh kiện tới, lô hàng lần này thật hay giả hần không hề biết nhưng hần tin Nhược Vũ.

-Chúng tôi nghi ngờ lô hàng này là linh kiện giả nên muốn được kiểm tra trước khi nhập vào kho.

Nhân viên Hưng Thịnh tái mặt nhưng vẫn cố tỏ ra bình tĩnh cãi lại.

-Giám đốc Lâm, anh làm như vậy là đi ngược với quy tắc xưa nay giữa Hưng Thịnh và Lâm Thị, chuyện này đến tai chủ tịch của chúng tôi thì quan hệ giữa hai tập đoàn sẽ rạn nứt.

Lâm Nhất Phàm hừ lạnh, khuôn mặt soái khí tỏa ra băng chậm rãi lên tiếng.

-Quy tắc là từ miệng mà ra, trên giấy không hề ghi như vậy, chúng tôi có quyền kiểm tra nếu nghi ngờ, các người sợ như vậy hay đây thật sự là đồ giả rồi?

-Làm...làm gì có.

-Có hay không đợi kiểm tra rồi biết, Từ Khôn.

-Dạ.

Từ Khôn cùng nhân viên Lâm Thị nhanh chóng khai thùng hàng, nhân viên của Hưng Thịnh nép một bên không dám hó hé.

Kiện hàng trước mặt được mở ra, nhân viên kiểm nghiệm chất lượng nhanh chóng vào kiểm tra, sau một hồi xem xét kỹ lưỡng nhân viên kia hơi e dè nói với Lâm Nhất Phàm.

-Thưa giám đốc, đây đều là đồ thật.

Không thể nào, Nhược Vũ không thể cung cấp thông tin sai cho hần được, hần tin cô, chắc chắn cô đã biết gì đó về việc làm ăn phi pháp của Lâm Khải Trạch mới lên tiếng nhắc nhở hần.

Nhân viên tập đoàn Hưng Thịnh cười lớn dè bĩu.

-Sao nào, Hưng Thịnh của chúng tôi có lừa các người không, lô hàng này chúng tôi không bán nữa, danh dự của chúng tôi bị các người chà đạp rồi.

-Đội đã, các người nói không bán là không bán sao, tiền chúng tôi đã thanh toán rồi, số phận lô hàng này như thế nào là do chúng tôi quyết định.

Từ Khôn, lên kiểm tra tất cả những thùng hàng trên container cho tôi.

-Các người, các người không được...

Lần này nhân viên của Hưng Thịnh thật sự hoảng loạn, hắn ta kéo nhân viên của Lâm Thị lại nhưng bị phủ phàng hất ra xa.

Lâm Nhất Phàm trầm mặc nhìn nhân viên bận bịu xốc từng thùng hàng, khoảng chừng 30 phút trở ra thông báo lại.

-Thưa giám đốc, tất cả những thùng hàng trên xe đều là đồ giả.

Nhân viên Hưng Thịnh tái mặt tìm cách chạy trốn nhưng Bạch Tuyên đã bao vây ở bên ngoài, tất cả đều bị tóm lại hết.

Lần này linh kiện mới không kịp nhập vào kho sẽ khiến dây chuyền lắp ráp bị đứt quãng, tổn thất là không nhỏ nhưng Lâm Nhất Phàm không lấy làm lo lắng ngược lại còn thấy vui, bởi vì hắn đã không tin lầm người.

Bạch Tuyên giải tất cả lên xe để đem về đồn điều tra, anh đi tới chỗ Lâm Nhất Phàm nói vài câu.

-Cậu có về đồn chung với tớ không?

-Không, Từ Khôn sẽ đi với cậu.

A Bạch, tớ có chuyện muốn nhờ cậu.

Bạch Tuyên ôm mũ cảnh sát trên tay lắng nghe.

-Cậu giúp tớ điều tra thân thế của Châu Nhược Vũ và nhà họ Trương.

-Cậu muốn điều tra vợ của cậu?

-Đúng vậy?

Hắn muốn biết nhiều hơn về Nhược Vũ, rốt cuộc cô và Trương gia có mối quan hệ gì mà cô ấy lại tìm hết cách này tới cách khác để có được tài sản của Trương gia. Sau sự việc lần này hắn tin cô đang có gì đó giấu diếm, đợi cô nói ra thì biết đến bao giờ, hắn phải hành động trước, lỡ cô gặp nguy hiểm thì còn kịp ứng cứu.